

دکتر جواد واحدی
ترجمه

تاریخ فلسفه حقوق

« ۷ »

پوفندرف^۱

اکنون از دائرة سیستمها که حق و زور را یکی میدانند بیرون میرویم . از میان کسانی که برخلاف عقاید هابز و اسپینوزا ، طرفدار جدی اجتماعی بودن انسان بوده اند ساموئل پوفندرف آلمانی (۱۶۹۴ - ۱۷۲۲) را باید نام برد . وی از سال ۱۶۶۱ در هیدلبرگ^۲ ، باستادی حقوق طبیعی و حقوق بین الملل انتخاب و از سال ۱۶۷۰ استاد دانشگاه سوئدی لاند^۳ گردید . گرچه از مشهورترین مولفان مکتب حقوق طبیعی است ولی آنقدر ها صاحب نظریات اصلی نبوده است .

آثار وی عبارتند از : عناصر کلی علم حقوق^۴ (۱۶۶۰) ، حقوق طبیعی و حقوق بین الملل^۵ (۱۶۷۲) ، در مشاغل انسان و اهل شهر^۶ (۱۶۷۳) که اولی عنوان مقدمه را دارد ، دومی سیستمی کامل و سومی خلاصه آن است .

کتب فوق الذکر در اساس آنچه قبل از وی گفته شده تغییر نداده بلکه معجونی است از نظریات گروسیوس و هابز باین خلاصه : انسان بمحض غریزه اجتماعی خود میل به جمع دارد (شباهت با گروسیوس) ولی چنین بنظر پرسید که این غریزه از سود و نفع سرچشمه میگیرد (شباهت با هابز) . هدف دولت صلح و امنیت عمومی است .

پوفندرف بتفصیل نظریه حالت طبیعی یعنی حالت قبل از زندگی سیاسی را ، که در آن تمام مردم آزاد و مساوی بوده اند و هیچ تضمینی برای حقوق آنان وجود نداشته است ، مورد بحث قرار داده . بنظر وی ، چون با ترتیب فوق مردم مورد ظلم و اجحاف قرار میگرفته اند ، بنچار گردن باطاعت یک شاه نهاده تشکیل دولت داده اند .

در اینجا تیز همان ابهام سابق در مفهوم حالت طبیعی دست داده است ، مفهومی که از آن دو معنی زیر اراده شده : (الف) یک جامعه ، یعنی دوره تاریخی سابق بروجود دولت . (ب) ایده از آنچه شرائط زندگی انسان بدون وجود دولت میشده . بمعنای اول ، حالت طبیعی ، یک داستان تاریخی است که قابل اثبات نمیباشد و در معنای دوم اصلی است فرضی و عقلی .

Lund - 2 Heidelberg - 1 Pufendorf Samuel - 3
De jure naturae et gentium - 5 Elementa Jurisprudentiae Universalis - 4
De officiis hominis et civis - 6

در معنای دوم ، نظر حالت طبیعی را میتوان مانند یک حیله منطقی بهذیرفت چه نظر مزبور توجیهی است برای دلائلی که نظم اجتماعی را ایجاد میکند . اما همه مؤلفان طرفدار حقوق طبیعی ، و از آنجلمه پوفندرف ، بین دو معنای نامبرده نوسان میکنند . همین امر موجب نقص نظریه آنان گردیده ، با وجودی که شامل بخشی از حقیقت است ، آن را قابل رد مینماید . مؤلفان نامبرده روش مبهم و در نتیجه ناقصی را دنبال میکنند چه ، مشارالیهم ، باصول موضوعهای که یکسره فکری است شکل دامستان تاریخی داده و جرأت نکرده اند این اصول را بدون تشییب بایور غیر محقق تاریخی تأثید نمایند . باین جهت میتوان آنانرا نیمه ایدهآلیست و حتی ' شبه تاریخی شمرد .

مکتب حقوق طبیعی ، با پوفندرف ، بدرجۀ اعلای خود رسید و سیستمی تمام و کامل گردید . این شخص ابتدا تشخیص میان حقوق و خداشناسی را مورد بحث قرار میدهد . بعلاوه ، بوسیله یکبرابر نهاد روش ، حقوق طبیعی را از حقوق وضعی جدا میکند . بنظر وی ، حقوق اولی ، سابق بر دولت بوده و بر دو میزبانی داشته و دارد . حقوق وضعی هیچگاه نباید از حقوق طبیعی دور شود . حقوق اخیر بقوه مقننه اصولی را همنه عرضه میکند .

نتیجه ، پوفندرف ، بتفکیک دیگری ، بین حقوق ذاتی و حقوق اکتسابی ، قائل شده است . مقصود از اولی حقوقی است که مختص باشان ، بحال تجرد و قبل از مشترک است که انسان یک مجتمع (خانواده و هیئت اجتماعیه) تعلق دارد بوی اضافه میشود .

خصوصیۀ این مفهوم تفویقی است که برای ملاحظات حقوقی نسبت بتکالیف قائل شده است و این خصوصیه بین تمام مکتب های حقوق طبیعی ، تا آخر قرن هیجدهم ، مشترک است .

همانطوریکه گفتم ، پوفندرف ، در سیستم خود ، زیاد دارای ایده های اصلی نیست . بعضی ها ، در بورد او ، قادری باشد قضاوت کرده اند . لاپینیتس اورا « مردی که کمی حقوقدان بوده و از آن کمتر فیلسوف » می نامد .

اما ، از طرف دیگر ، آثاری وسیع و روشن بوده و خود التقادی بودن او باعث امتیاز آنها گشت بطوریکه مدت مديدة در مدارس مورد تدریس قرار گرفت . میتوان گفت آثار و تأییفات پوفندرف مجموعه است از تمام عقایدی که ماترک حقوق طبیعی را تشکیل میدهند .

لاک و سایر نویسندهان انگلیسی (هوکر - سیدنی - وغیره)

در انگلستان ، بخصوص در اواخر قرن شانزدهم و تمام قرن هفدهم ، افکار سیاسی رونقی تمام یافت . بروزات ایندوره ، بطور کلی ، صرفاً نظری نبوده شرائط وسائل عصری در آنها مؤثر بلکه هدف اساسی بوده است . مباحثات مربوط بخداشناسی موجب

تاریخ فلسفه حقوق

پیدایش کتاب ریشارد هوکر^۱ (۱۶۰۰ - ۱۵۵۴) ، بنام **قوانین تشکیلات سیاسی کلیسا** شد . قسمتهای اول این کتاب در حوالی سال ۱۵۹۴ منتشر گردید .

مفهوم هوکر ، در کتاب فوق ، تعریف و تشریح دولت و کلیاست . وی در امور مذهبی ، قدرت عالیه را حق پادشاه انگلستان میداند و برای رسیدن باین منظور ابتدا قوانین را ، بطور کلی ، مورد تحلیل قرار میدهد . این تحلیل ، گرچه طبق روش اسکولاستیک صورت گرفته ، افکار تازه نیز در آن رسوخ داشته است .

بنابراین ، بعقیده هوکر ، بموجب قانون طبیعی ، که موافق اراده خداوندی است ، قدرت سیاسی بر رضایت کلیه افراد مجتمع نهاده شده است . چه هیچکس را طبیعت قدرت امر و نهی بر گروه بسیار نمیباشد . در صورت فقدان رضایت عمومی ، قدرت نامشروع میگردد . این نحوه تفکر ، که اشاره بنظریه عقد اجتماعی است ، بعداً یوسیله لاتک توضیح شده بسط پیدا کرد .

چنانکه میدانیم ، در قرن هفدهم میلادی ، انقلاب بزرگ انگلستان (۱۶۸۸) بوقوع پیوست که حقوق ملت و مجلس را در مقابل سلطنت محکم ساخت . باین ترتیب ، در نتیجه کشمکشهای زیاد ، قانون اساسی انگلیس بوجود آمد که ، بعدها ، سریش قوانین اساسی قاره اروپا گردید .

آثار نویسنده گان انگلیسی آن عصر ، بطور کلی ، مربوط به جنبش تاریخ بوده گاهی نسبت بآن مؤثر و زمانی متاثر قرار گرفته است .

هایز ، که در بالا از او صحبت کردیم ، همچنین روبرت فیلمر^۲ (۱۶۱۰ - ۱۶۸۸) ، صاحب کتاب پاتریارشا^۳ (۱۶۸۰) ، بسیست قدرت مطلقه متمایل بودند و حال آنکه میلتن^۴ ، سیدنی^۵ و لاتک^۶ نمایندگان مسلک آزاد منشی بوده اند .

جان میلتن (۱۶۷۴ - ۱۶۰۸) ، شاعر و نویسنده سیاسی و مؤلف کتاب **دفاع بحق انسان** (۱۶۰۸) میباشد . این کتاب پاسخی است بکتاب **دفاع از قدرت سلطنتی بحق شارل اول** (۱۶۴۹) ، اثر ادیب فرانسوی سوهرز (Salmasius) ^۷ ، که در آن از شارل اول دفاع شده است . شارل اول ، چنانکه میدانیم ، پس از مبارزات زیاد با پارلمان ، در ۱۶۴۹ محاکوم و اعدام گردید .

میلتن از آزادی عقیده و مطبوعات دفاع میکند و حتی قتل پادشاه مستبد را تجویز می نماید .

ضمناً شاجرات قلمی ، میان دو نویسنده فوق ، تامدنی بطور تناوب وجود داشت .

الجر نون سیدنی (۱۶۸۳ - ۱۶۲۱) ، مؤلف کتاب **حقوق افتخار در خصوص دولت**^۸ است که در ۱۶۹۸^۹ یعنی چند سال پس از مرگ وی بروزی چوبدار منتشر گردید .

R. Filmer. - 3 of the laws of ecclesiastical polity. - 2 Richard Hooker. - 1

J. Locke. - 7 Algernon Sidney. - 6 J. Milton. - 5 Patriarcha. - 4

Defensio regia pro Carolo I. - 9 Defensio pro populo anglicano. - 8

Discours sur le gouvernement. - 11 (Salmasius) Saumaise. - 10

تاریخ فلسفه حقوق

سیدنی، در کتاب نامبرده، از حق حاکمیت ملی دفاع کرده نظریه فیلم را رد میکند. نویسنده اخیر، در کتاب پاتریارشا^۱، از این نظریه دفاع کرده بود که قدرت سیاسی از آدم سرچشمه میگیرد با این معنی که منشاء آن از تکالیف پدری بوده و بارث بسلطان انتقال یافته است.

این نظریه بی پرو پایه، بعداً بوسیله لاک نیز رد شد و روسو نیز^۲ در ابتدای قرارداد اجتماعی^۳، بطور تمثیلی بآن اشاره میکند.

سیدنی سزاوار آنست که، ویرا^۴، در عین حال یک متفکر^۵ یک شهید راه فکر و یکی از ملهمین روسو بدانیم.

جان لاک (۱۷۰۴ - ۱۶۳۲) نویسنده مهم دیگری است که کلیه نظریه های طبیعی و قرارداد اجتماعی را بسوی یک جهت عقلی سوق داده بخوبی دموکراسی و آزادمنشی را، که مخالف سیستم قدرت مطلقه هایز است^۶ مجسم میکند. لاک، از شخص اخیر الذکر^۷، هم از جهت اساس فکر و هم از جهت نتائجی که گرفته متمایز است. هایز^۸، بنظر استردار سیستم قدرت مطلقه^۹، حالت طبیعی و بالنتیجه، قرارداد اجتماعی را میپندارد. لاک نیز مبنی را بر همین فروض میگذارد متنها آنها را برای محدودیتهای حقوقی قدرت سلطان بکار میبرد.

لاک، در کتاب دو مقاله در خصوص دولت^{۱۰} خود^{۱۱}، که در ۱۶۹۰ منتشر گشت، انقلاب انگلیس را خلاصه میکند همچنانکه بعد ها، روسو^{۱۲} در نوشتگاتی مشابه^{۱۳}، انقلاب فرانسه را اعلام و تهییه می بیند.

لاک در فلسفه عمومی نیز دارای اهمیت زیادی است. بخصوص در مورد نظریه معرفت میتوان او را یکی از اولین کسانی دانست که این مسئله را بطور صریح مورد بحث و بطالعه قرار داده است.

در کتاب «تحقیق در فهم و عقل انسانی»^{۱۴} لاک، از این عقیده دفاع میکند که معرفت زائده احساس و فکر است و قدرتهای شناسائی همین دو هستند (چیزی در نفس نمی پایم که قبلًا حواس آنرا درک نکرده باشد). نظریه لاک بخصوص مخالف عقیده معانی فطری میباشد.

لاک، در آثار سیاسی خویش، نظرآ، آنچه را که آن عصر، در انگلستان میگذسته است توجیه میکند. برخلاف تعلیمات هایز، لاک عقیده مند است که انسان طبیعت^{۱۵} اجتماعی بوده و حالت طبیعی بدون مجتمع یافت نمیشود. عقیده وی، حتی میتوان گفت برای انسان، حالت طبیعی همان هیئت اجتماعی است و حالت جنگ همه^{۱۶} علیه همه^{۱۷}، که هایز تصور کرده بود، مخالف با واقع است.

بنابر آنچه لاک درک میکند، انسان در حالت طبیعی هم از بعضی حقوق مانند

1 - Two treatises of government. 2 - Essay Concerning human understanding. 3 - Bellum omnium contra omnes.

تاریخ فلسفه حقوق

حق آزادی شخصی 'حق کار و' بالنتیجه 'حق مالکیت برخوردار بوده است. از اینجا معلوم میشود که 'درنظر لاک' حق مالکیت بروی کار استوار شده است. تنها چیزی که در این حالت طبیعی 'انسان قادر آن بوده قدرت صالحی بوده که بتواند حقوق فوق را تضمین نماید. برای رسیدن باین تضمین' یعنی برای اینکه ازنظر سیاسی مشکل شوند' افراد پایستی از قسمتی از حقوق طبیعی خود صرفنظر کرده و ببعضی محدودیتها رضایت دهند. و این همان کاریست که قرارداد اجتماعی انجام داده است. اما کسی که باین ترتیب 'قدرت عمومی را دردست میگیرد نمیتواند آنرا بعمل خویش مورد استفاده قرار دهد چه این قدرت بمنظور حمایت افراد باو سپرده شده است. سوه استفاده از قدرت عمومی تعدی و تجاوز نسبت به بیمان اجتماعی است و خود این عمل موجب بازگشت قدرت اولیه بملت میگردد. بطور خلاصه 'رابطه اطاعت افراد منوط و مربوط باجرای بیمان اجتماعی از طرف دولت است.

جوهر نظریه قراردادی لاک 'همانند جوهر نظریه روسو' که بعد ها ظاهر میشود 'در مقابل بودن تعهد سیاسی است.

بنابراین 'درنظر لاک' دولت نقی آزادی طبیعی نبود بلکه 'باعضی محدودیتها' تائید مجدد آن است چه صامن آن آزادی خود او میباشد. افراد فقط آن مقدار از حقوق و آزادی خود را فدا میکنند که تشکیل دولت' یعنی عضوی که بتواند آنرا حمایت نماید' مسکن شود. باین ترتیب 'گرچه' در نظر لاک' قرارداد اجتماعی 'بمتابه یک عمل یاحداثه تاریخی مجسم است' این عمل تاریخی 'درواقع' بصورتی عقلی درآمده .

روشن لاک ظاهراً با روشن گروسویوس و هابز فرقی ندارد چه طبق آن 'برای نشان دادن اینکه فعالیت دولت بایستی مطابق اصولی صورت گیرد' این اصول را در عقل محض جستجو نکرده بلکه در اساس خود دولت جستجو میکند و آنرا همچون یک اصل معرفی مینماید.

مسئله تشکیل تاریخی دولت با مسئله ایدآلی که خود دولت باید بآن تحقق دهد یکی میشود. این نظر 'که لاک یکی از برجسته ترین نمایندگان آن بشمار است' چنانکه دیدیم 'از مدتها پیش مقبول افتاده بود و تلاشی را که برای جایگزین کردن یک عمل بوسیله یک اصل انجام گرفته' بطور بیسابقه نشان میدهد. بعبارت دیگر 'بطور صریح روش مینماید که چه کوششهاستی بکار رفته تا یک اصل عقلی صورت تحقق تجربی داده شود.

لاک قرارداد اجتماعی را همچون یک عمل تعریف میکند متنها عقلی ترین اعمال. این فیلسوف عقیده ندارد که مردم را یک احتیاج خارجی مجبور کرده باشد تحت یک رژیم سیاسی درآیند. همچنین اینظور نیست که مختار و خطرات حالت طبیعی سبب شده باشد که انسان نتواند شرائط و محدودیتها را 'برای قدرتی که میخواهد خود را تحت آن قرار دهد' پیش بینی نماید. بنابراین 'اطاعت از یک قدرت عمومی' بدون قید و شرط نمیباشد و مخصوصاً این شروط بمان تقاضاهای اساسی است که هرفرد 'برای

اطفاء آنها ، بطور فرضی ، حاضر شده است داخل در یک زندگی سیاسی همگانی شود و همین خواسته است که همچون دولت غیرقابل تزلزل رژیم فوق باقی میماند. استاد اساس تشکیلات قدرت عمومی برخایت افراد ، قبل از هرجیز ، راه را برای نظریه باز میکند که ، بموجب آن ، همین اراده که منشاء قدرت است ، تفوق خود را نسبت بآن حفظ کرده میتواند هر آن فرمان آنرا تغییر دهد و یا فسخ نماید. باین ترتیب ، اراده ملی ، بطور کلی ، بصورت قدرت حاکمه جلوه گر شده و قانونی بودن هر دولت بوسیله درجه رضایت ملت سنجیده میشود.

از طرف دیگر فرضیه که ، طبق آن ، افراد ، از روی اراده ، دولت را تشکیل داده اند تا ، بوسیله آن ، مقاصد معین خویش برستند میتواند دلیلی برای مدعای قرار گیردن که قدرت عمومی بستگی بانجام مقاصد فوق داشته و نمیتواند مخالف یا در وراء آنها بکار رود.

باین ترتیب فرضیه تقدیر داد اجتماعی خصیصه یک اصل ایدئالی را پیدا میکند. یعنی ، از این پس ، دولت یک بروز ساده قدرت یا اراده نبوده بلکه باستی لزوماً برای تضمین حقوق فردی بکار رود.

لاک از این حیث دارای مزیت است که عقاید خود را ، حتی در جزئیات ، بطور دقیق روشن کرده در واقع یک سیستم قانون اساسی کامل بنا نهاده است .

وی ، نظریه تفکیک قوارا ، که بعداً بوسیله منتسکیو تشریع میشود ، طرح ریزی میکند. حقوق ملت را ، بنابراینکه یک واحد را تشکیل میدهد ، و حقوق افراد یک کشور را ، بنابراینکه افراد مجمعن را تشکیل میدهند ، تشریع مینماید.

لاک مهمترین پیشقدم روسو بیباشد چنانکه خود را اعلام میکند که لاک ، طبق اصول مخصوص خود ، از قرار داد اجتماعی صحبت کرده است .

باین نحو ، جنبشی که بوسیله هارسیل دوپادو^۱ طرح ریزی شده بود و باشد سلطنتیان ، که نظریه های هابز و سایر طرفداران سیستم مطلقه بعضی انحرافی از آن است ، توضیح عقلی خود را در سیستم لاک بیاید. بالاخره باید متذکر شد که لاک خود را ، بنام تفکیک دولت از کلیسا ، از مذاعین اغماض مذهبی قرار داده است .

تألیف دیگری ، که از نظر فلسفه حقوق دارای اهمیت کمتری بوده ولی از جهات دیگر قابل توجه است ، اثر داوید هیوم^۲ (۱۷۱۱ - ۱۷۷۶) است که ، چنانکه خواهم دید ، برروی افکار کانت بی اثر نبوده. از میان نوشتجات هیوم تألیفات زیر را نام ببریم . کتاب طبیعت انسان (۱۷۴۹ - ۴۰) ^۳ (قسمت سوم این کتاب کمی دیرتر تحت عنوان : تحقیق در خصوص اصول اخلاق (۱۷۵۱) ^۴ منتشر گردید) ، همانی اخلاقی ، سیاسی و ادبی (۴۲ - ۱۷۴۱) ^۵ .

۱ - Marsile de Padoue ۲ - David Hume ۳ - A treatise of human nature
۴ - Enquiry Concerning the principles of morals ۵ - Essays moral, political and Literary.

تاریخ فلسفه حقوق

در نظریات هیوم تمایلی بسوی مذهب شک دیده میشود بدون اینکه زیاد در این قضیه پیش رود چه ظرافتی که در تاختلات متعدد آن دیده میشود ویرا از شکاکان مستایز میسازد .

بعقیده وی عدالت از تمایلات اصلی سرچشمه نگرفته بلکه انعکاساتی است از منفعت پرستی. معدنک نظریات هابز را رد کرده و قبول میکند که مجتمع طبیعت پر روی روح آدمی پایه گرفته است.

در مقابل عقاید هیوم ، بخصوص ' مکتب بنام مکتب اسکاتلندي قرار داشت که رئیس آن تماس رید^۱ (۱۷۹۶ - ۱۷۱۰) ، مؤلف کتاب تحقیق در روح انسانی روی اصول وجود اعمومی (۱۷۶۴)^۲ میباشد. با این‌مانند که خود هیوم نیز اسکاتلندي بوده است.

مکتب نامبره از از روش حقیقت، که بوسیله وجود اعمومی تأثیر شده، چه از نظر تئوری و چه از نظر عملی ، دفاع کرده است .

باید متوجه بود که وضع فوق مشابه وضعی است که سیروون در مقابل شکاکان زمان خویش بخود گرفته است.

نیز مکتب اسکاتلندي پیشرفت‌های مهمی^۳ بیرکت متفکرین دیگری از جمله استی ورد^۴ ماکین توش^۵ ، تحصیل کرده است.

لایبنیتس^۶ ، تمازیوس^۷ و ولف^۸

سیتوان گفت که باکتریید و یلهلم لایبنیتس (۱۶۴۶- ۱۷۱۰) ، بوستان فلسفه آلمان بگل نشست. وی متفکری نیرومند بود که هوش سرشار خود را در کلیه مسائل فلسفی بکار بردا.

در مورد فرضیه معرفت لایبنیتس مخالف نظر لاک بود و علیه عقیده او، در^۹ ۱۷۰۰، کتاب: « تحقیقات تازه درباره فهم و عقل انسانی^{۱۰} » را بزبان فرانسه تالیف کرد. لاک^{۱۱}، چنانکه دیدیم ، بانظریه معانی نظری^{۱۲} مخالفت ورزید و عقیده داشت که تنها راه حصول معرفت محسوسات است و بانتیجه اساس آنرا باستی در تعجبه جستجو نمود.

لایبنیتس اصل: « هیچ موضوع ذهنی جز از راه حس وجود ندارد^{۱۳} » را قبول نداشت، علیه نظریه حسی^{۱۴} بوجود قابلیت‌های اصلی نفس عقیده مند است. باین

1 - Thomas Reid 2 - Inquiry into the human mind on the principles of common sense 3 - D. Steward 4 - J. Makintosh 5 - Leibniz 6 - Thomasius 7 - Wolff. 8 - Nouveaux essais sur l'entendement humain 9 - Idées innées 10 - Nihil est in intellectus quod non fuerit in sensus. »

تاریخ فلسفه حقوق

جهت پغرسول فوق مطلب زیر را اضافه میکند: « باستثناء خود ذهن^۱ » که دارای اشکال مخصوص بخود بوده که از آن بعضی معانی زائیده میشود . این معانی حقائقی هستند که حصول آنها از طریق تجربه میسر نیست .

لایبنتیس در اثر مطلب خود «*معرفت جوهر فرد*»^۲ براین رفته که جهان و هرچه در او هست ترکیبی از جوهرهای فرد است و یک هم‌آهنگی کامل در جهان حکم‌فرماست . عقیده وی همه چیز را علی است و هرچیز بجای خویش نیکوست ؛ دنیای موجود بهترین دنیای مسکن است (یکی از بدینسان گفت بفرض قبول این موضوع معلوم نیست که این دنیا خوب هم باشد) .

از طرف دیگر لایبنتیس درنظر دارد سائل مختلفی که از اصول فلسفی او نتیجه میشود حل نماید . مثلاً در کتاب «*تحقیقات در عدل خداوند*»^۳ وی در چگونگی توفیق میان وجود یک موجود الهی ، قادر مطلق و خوب ، از یک طرف ، و آلام و مصائب زندگی «از طرف دیگر» ، بحث میکند بعبارت دیگر سعی او در این است که الوهیت را توجیه نماید . ما این مسائل و سایر تأثیفات لایبنتیس را که در خصوص فلسفه عمومی است کنار گذارده فقط بآن قسمت می‌برداریم که با موضوع بحث ما ارتباط دارد .

درحقیقت لایبنتیس را حقوقدان نیز میتوان دانست . موقعی که هنوز خیلی جوان بود کتاب کوچکی بنام «*روش جدید یادگیری و آموزش علم حقوق*»^۴ (۱۶۶۷) درخصوص حقوق نگاشت که هدف آن توسعه قلمرو حقوق و بهبودی روش آن بوده . بین‌متظور «لایبنتیس» در کتاب فوق ، پیشنهادات زیادی میکند که از آنجلمه تحقیقات حقوق تطبیقی است بوسیله جمع کلیه قوانین ملل روی زمین . بعلاوه (رجوع شود به مقدمه مجموعه حقوق بین‌الملل) سعی کرده است یک طبقه بندی از فلسفه عملی و بعبارت دیگر از اصول و قواعد زندگی پلست دهد . در اینجا بیشتر سعی لایبنتیس در این است که قلمرو حقوق را محدود سازد . عقیده وی اخلاق همان حقوق است متتها دامنه آن وسیعتر میباشد .

لایبنتیس بنابراینکه خیر مربوط بخدا ، بانسانیت و بیادولت باشد سه مرحله برای آن قائل میشود . اولین درجه تقوی^۵ یاترحم است . دومی تشکیل عدالت^۶ را میدهد و سومی حقوق یا حقوق بمعنای اخصل^۷ است .

باتوجه به مفاهیم ارسطی ، لایبنتیس این تقسیمات را برای دنیای اخلاقی نام میبرد : عدالت جهانی^۸ ، عدالت توزیعی^۹ و عدالت تقابلی^{۱۰} . این تقسیمات بر ترتیب مربوط به اصل حقوقی رم نیز میباشد که عبارتند از: زندگی شر^{۱۱} قمندانه^{۱۲} ، دادن حق صردم^{۱۳} و عدم اضرار بغیر^{۱۴} . معهداً اگر انسان بخواهد در این نظریات ، باوجود

1 - Excipit: nisi ipse intellectus 2 - La Moadologie 3 - LaThéodicée

4 - Nova Methodus Discendae Docendaeque Jurisprudentiae. 5 - Probitas

6 - Pietas 7 - Aequitas 8 - Jus strictum, 9 - iustitia universalis

10 - j. distributiva 11 - j. Commutativa 12 - honeste vivere 13 - suum cuique tribuer 14 - Neminen laedere.

تاریخ فلسفه حقوق

عظمت آنها ' در جستجوی تفکیک دقیق حقوق از اخلاق و خداشناسی برآید امری عبث انجام داده است . بلکه ' در خلال این عقاید همان اختلاطی دست داده است که سعی بعضی از نویسندگان قبلی ' از جمله پوندرف ' که مورد انتقادات علمی لاپینیتس واقع شده ' در ازین بردن آنها بوده است .

لاپینیتس در جای دیگر ' حقوق را « قدرت اخلاقی »^۱ تعریف کرده برخلاف تکلیف که ضرورت اخلاقی است .

با وجود این باید تذکر داد لاپینیتس قبول دارد که حقوق ' در معنای اخص خود ' قابل اجبار والزم است و بنابراین ملهم مفهومی است که بعد از دارای اهمیت زیادی میگردد .

افتخار تلاش در راه حل سیستماتیک مسئله تشخیص حقوق از اخلاق از آن گریستیان تمایزیوس^۲ (۱۷۲۸- ۱۶۵۵) است گرچه مبانی عقیده وی نزد بعضی از نویسندگان بیش مثل مارسیل دو پادو و حتی ' بعضاً ' نزد ارسٹو یافت میشود .

تمایزیوس از حیث تاریخ تعلیم دارای اهمیت است چه وی نماینده مسلک تنویر افکار^۳ بوده است . هدف این مسلک اشاعه و ترویج علوم پنجم ملت بوده تا موهومات از مجتمع رخت بریندد . طبق روح این مکتب ' تمایزیوس ' توجه خود را بقسمت عملی فلسفه معطوف داشت . وی بوسیله نوشته ها و دروس خود زبان آلمانی را جانشین زبان لاتین کرده که تا آن زمان بر آن تفوق داشت .

تمایزیوس با روش استدلالات منطقی اسکولاستیک بمبارزه پرداخته و سعی کرد علم را از خداشناسی جدا نماید . بعلاوه از آزادی علم چنان باشد دفاع کرده دشمنی ها و زجرها علیه او آغاز گردید و این امر تا جایی کشید که ناچار شد زادگاه خود لیپزیک ' را ترک نموده به هال^۴ پناه برد . در این شهر اخیر تمایزیوس برای تأسیس دانشگاهی^۵ که بعداً خود در آن استاد گردید ' کوشش نمود .

تمایزیوس در اولین تألیف خود بنام *تشکیلات حقوق الهی*^۶ (۱۶۷۷) اکار پوندرف را تبعیت کرده است .

در ۱۷۰۵ کتاب دیگری تحت عنوان *مبانی حقوق طبیعی و حقوق بین الملل*^۷ تألف کرد که در آن مسئله تشخیص حقوق و اخلاق با برآینی قوی مورد بحث و مطالعه واقع شده است .

هدف تمایزیوس پخصوص سیاسی بوده است : وی در نظر داشته حدود قدرت دولت را تعین کرده و آزادی عقیده را ' که خود را بوسیله اجبار حقوقی محدود شده بود ' دوباره بست آورد . تمایزیوس باشکجه ها و پرونده هائی که علیه جادوگران و ملحدین در جریان بود بمبارزه پرداخت و از آزادی مذهب و عقیده دفاع نمود . نظریات

1 - Potentia moralis. 2 - Christian Thomasius. 3 - L' illuminisme

4 - Leipzig 5 - Halle 6 - Institutiones jurisprudentiae divinae

7 - Fundamenta juris naturae et gentium.

تاریخ افلاک حقوق

وی نیز موافق همین هدف بودند. چه میخواست باشد آنی جنبه علمی پدیده، که عملای برای آن مبارزه میکرد. باین معنی که، بعقیده وی، اموری یافت میشود که دخالت دولت در آنها بیمورد است.

تمازیوس قواعد سلوک و علوم متناظر آنرا به نوع زیر تقسیم میکند: **اخلاق سیاست و علم حقوق**. این نظامات سه گانه، گرچه از هم جدا میباشد، دارای هدف واحدی بوده که همان سعادت است.

چنانکه ملاحظه میشود، در این خصوص، تمازیوس دارای افکار عالی یا اصلی نیست. ولی آنچه مهم است تقسیم بندی اصول کلی است که بمنظور رسیدن بههدف واحد فوق صورت گرفته است. مبنای اخلاق، فضیلت^۱ مبنای سیاست، شایستگی^۲ و از آن حقوق، درستی^۳ است.

پس اصل اساسی فضیلت و بالنتیجه اخلاق عبارتست از: در مورد خود طوری رفتار کن که میل داری سایرین درمورد خویش رفتار کنند. نتیجه خواست های ما بایستی، نه از نظر خودمان، بلکه از نظر هرفردی از افراد مجتماع باشد. این یک روش تعمیم و تصفیه اراده بوده است (همانند صورت قبلی و کمی نارس امر قطعی کانت).

اصل شایستگی که عبارتست از: « باسايران همانطور رفتار کن که میل داری آنان با تو رفcar کنند » اصل عملی برآزندگی و با سودمندی میباشد. بالاخره اصل درستی قبل از قاعده که بوسیله انجیل و پیش از آن بوسیله گفتوسیوس داده شده بیان گردیده است یعنی: با سایرین رفتاری مکن که میل نداری آنان در باره تو چنان رفتار کنند. این مفهوم چنانکه ملاحظه میشود مفهومی منفی است: در حالیکه اخلاق و سیاست اثباتاً امر پتعاون میکنند حقوق امر بعدم تجاوز بغير میدهد.

با وجود نامگذاری سه گانه فوق تضاد اساسی میان اخلاق و حقوق وجود دارد. اصل نکر تمازیوس عبارت از این است که مرجع اخلاق و جدان آدمی است لاغیر و سعی آن بست آوردن آرامش درونی است. حقوق، بر عکس، روابط فرد را با سایرین تحت نظام درمیآورد. و از اینجا تمازیوس نتیجه میگیرد که تکاليف اخلاقی فقط بقصد سربوتند در صورتیکه حقوق، که در جستجوی صلح خارجی است، جز باعمال خارجی (وجدان خارجی)، توجه نداشته سعی آن این است که از اختلافاتی که ممکن است درنتیجه زندگی اجتماعی بوجود آید جلوگیری نماید. نیز، تمازیوس، از موضوع فوق نتیجه میگیرد که تکاليف حقوقی را میتوان جبرآ تحلیل نمود: آنچه در دائرة وجدان میگذرد از زور و اجبار برکنار است چه هیچکس را یارای آن نیست که زور را علیه خودش بکار برد. بنابراین انسان نه نسبت بخود و نه نسبت باعمال درونی تکلیف حقوقی ندارد. چه اینجا

تاریخ فلسفه حقوق

قلمرو اخلاق است و بس. پس دولت که دستگاهی حقوقی است نه میتواند در وجود آنها رسوخ کند و نه میتواند دین مخصوصی را تجمیل نماید.

بر عکس، تکالیف حقوقی موضوع برای اجبار و اکراه میباشد چه الزام در مرور دیگران و فقط نسبت باعمال خارجی آنان ممکن است.

تمازیوس تکالیف حقوقی را تکالیف کامل و تکالیف اخلاقی را، از این جهت که قابلیت اجبار ندارند، تکالیف ناقص مینامد.

با این ترتیب و با این مبانی، تقریباً کلیه صفات ممیزه اخلاق و حقوق، آنچنانکه بعد ها بوسیله توییندگان دیگر بیان شده است، در اختیار ما گذارده میشود. در حقیقت کارگافت هم در این زمینه بیش از این نبوده است.

معذلک، بیان فوق نعیرساند که اصول نامبرده، آنچنانکه تمازیوس گفته است، کاملاً صحیح باشد.

مقدمه، تصور نمیروود که تفکیک مطلق اعمال درونی و خارجی قابل قبول باشد چه کلیه اعمال در عین حال هم درونی و هم خارجی میباشند باین معنی که دارای عنصر جسمانی و عنصر روحانی هستند. بنابراین نمیتوان قبول کرد که اعمال درونی فقط بوسیله اخلاق و اعمال خارجی تنها بوسیله حقوق تنظیم شوند.

بر عکس، حق این است که اخلاق و حقوق دو قاعدة کلی هستند که شامل تمام اعمال انسانی میشوند.

البته اخلاق ایندا مبنای درونی عمل را مورد توجه قرار نمیدهد ولی در همینجا متوقف نشده از نظر خارجی نیز آنرا تحلیل میکند. و بر عکس حقوق ایندا جهه خارجی اعمال را در نظر دارد ولی بعداً متوجه قصد یعنی مرحله روحی یا درونی شده که آن نیز در مباحث حقوقی دارای اهمیت زیادی است. حقوق یاک طریقه یکسره ماشینی برای دستوردادن اعمال نیست. اصل قابلیت اجبار حقوق اصلی محکم و پابرجاست ولی نمیتوان از طریقی دیگر بآن رسید یعنی باین وسیله که اصل متقابل بودن را، که در حقوق اصلی اساسی است، مبنای عمل قرارداد (برای این موضوع بقسمت سیستماتیک کتاب مراجعه شود).

نیز صحیح نیست که تکالیف اخلاقیها، از اینجهت که قابلیت اجرا ندارند، ناقص بنامیم. قابلیت اجبار جز نوعی ضمانت اجرای خصوصی برای حقوق نیست؛ حتی الزامات اخلاقی را تیز ضمانت اجرائی مانند وجود و جدان و افکار عمومی بوده و، بانتیجه، آنها نیز الزامات کامل اند.